

ਵੋਲ. X I V - (I)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 344

ਮੋਟਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਹੋਤਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉੱਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾ।
ਬਨਾਮ

ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਸੂਬਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ,

ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਸੰਨ 1958 ਦਾ 12-ਡੀ.

7 ਸਤੰਬਰ 1960

ਨਿਕਾਸੀ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ L X IV) S. 9 (I) - ਵਿਆਜ ਦੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਦਰ ਦਾ ਲਾਭ ਕੀ ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੈਗਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਦਰ ਦਾ ਲਾਭ, ਸਿਰਫ਼ ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੈਗਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਦੇ ਗੈਰ-ਇਵੈਕੂਈ ਮੋਰਟਗੈਗਰ ਦੁਆਰਾ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਨਿਕਾਸੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸਲਾਨਾ ਸ਼ਬਦ "ਮੌਰਗੇਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਹਿੱਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੌਰਗੇਜ਼ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951, ਮੌਰਗੇਜ਼ ਦੇ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਇਵੈਕੂਈ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੌਰਗੇਜ਼ ਦੇ. ਇਹ ਐਕਟ ਖਾਸ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਰਵਾਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਇਵੈਕੂਈ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਮਿਤੀ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ 1958 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ 1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 113-ਡੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ;

(ਏ) ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(ਅ) ਕਿ 12 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 5 ਅਗਸਤ, 1956 ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ।

(c) ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਾਰਾ ਚੰਦ, ਬ੍ਰਿਜਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ, ਸਥਾਈ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਜੀ ਐਲ ਸੇਠੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.-

ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਵੈਕੂਈ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਗੇਗਰ ਦੇ ਵਿਆਜ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ?

ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਵਾਬ ਬਸ਼ੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ (ਡੇਕਨ) ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਮੌਤੀ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਣੀਆਂ 21 ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ 4 ਬਾਲਾ ਖਾਨਿਆਂ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਨਵਾਬ ਬਸ਼ੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਨੇ 20 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਫਰਵਰੀ, 1926, ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ। 46,000 ਸਾਲ 1931 ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ-ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਅੱਲਾ-ਉਦੀਨ-ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਹਮੀਦਾ ਬੇਗਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ। 26 ਸਤੰਬਰ, 1936 ਨੂੰ, ਬਸ਼ੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। 32,300, ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਦੇ ਨਾਲ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ. ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ 1944 ਵਿੱਚ ਜਮਨਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ। ਉਸਦੀ ਧੀ, ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ. ਉਹ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹੈ। ਅਲਾਉ-ਉਦੀਨ 1947 ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲਾ

ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਤੇ ਹਮੀਦਾ ਬੇਗਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਉ-ਉਦੀਨ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਇਦਾਦ ਇਵੈਕੂਈ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾ) ਐਕਟ, 1951 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

24 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਦੀ ਜ਼ਿਉਦੀ ਜਾਗਦੀ ਵਾਰਿਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਮਨਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਯੋਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਤੇ ਹਮੀਦਾ ਬੇਗਮ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, “ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਮਰਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੀ

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 7 ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਵੇਰਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਧਨ ਮੁੱਲ, ਮੂਲ ਧਨ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜਯੋਗ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਅਤੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਤੇ ਹਮੀਦਾ ਬੇਗਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਸੈਕਸ਼ਨ 9(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

9 “(i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਦੇ ਮੂਲ ਧਨ ਐਡਵਾਂਸਡ ਜਾਂ ਐਡਵਾਂਸਡ ਮੈਨੇ ਗਏ ਮੈਨੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੰਜ ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਸਧਾਰਨ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਤੇ ਹਮੀਦਾ ਬੇਗਮ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਫੀਸਦੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਮ੍ਹੂਆ ਦੇਵੀ ਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਦਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦਾ ਵਿਆਜ ਸੀ। *cerned*. ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 5 ਅਗਸਤ 1955, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਮਨਾ ਦੇਵੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ (ਸ਼੍ਰੀ. ਆਰ. ਐਲ. ਅਗਰਵਾਲ) ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਉਸ ਦਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਸ ਸੀ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 12 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਮਿਤੀ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਤੇ ਹਮੀਦਾ ਬੇਗਮ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ (1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ (2) 4 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜੁਲਾਈ, 1955 ਦੇ, ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਬੀ ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅਤੇ ਅਵਿਭਾਗੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ।

ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਉਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ" ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਕਾਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲੈ ਲਵੇਗੀ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅੰਤਰੀਵ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਇਵੈਕੂਈ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿੱਥੇ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਇਵੈਕੂਈ ਦੇ ਹਿੱਤ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਪਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਸੀ, ਉਹ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੈਰ-ਇਵੈਕੂਈ ਮੌਰਗੇਜਾਂ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਅਨੰਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਸਨ। ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਇਵੈਕੂਈ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਲ ਨੂੰ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾ

ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਸਕੇ। ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਤੇ ਪੁਲ ਦਾ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ। ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੁਝ ਰਾਹਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ ਕਮੀ, ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੈਗਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਿਡੀਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਾਇਦਾਦ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਗੜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਾ, ਵਿਆਜ ਸੰਬੰਧੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੈਗਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਖਾਸ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਰਵਾਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਦੀ ਇਸ ਸੈਟਿੰਗ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਿਭਾਗੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਅਮੂਰਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਹਕੀਕਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ "ਪ੍ਰਧਾਨ ਧਨ", "ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ" ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ "ਨਿਕਾਸੀ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਾਰਕ ਹੀ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ, 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਨਿਕਾਸੀ ਹਿੱਤ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਇਵੇਕਿਊਈ ਵਿਆਜ", ਦਾ

ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਕਾਸੀ ਹਿੱਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਬਾਰੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਨਿਕਾਸੀ ਹਿੱਤ" ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਲਈ ਤਰਸਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ "ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੈਸੇਸੋਮੀਸਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਨਿਕਾਸੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ "ਗਿਰਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਅਰਥ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਜਾਇਦਾਦ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਵਿਆਜ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥ, ਦ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਆਫ ਸਟੈਚੂਟਸ, (1940 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਪੰਨਾ 269 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉਸਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ, ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਮਦਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਰ ਅਰਥਹੀਣ ਹੈ।

ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 249 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਇੱਛੁਤ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕਸਦ. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਨਿਕਾਸੀ ਬੰਧਕ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੋਜ਼ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ

'ਤੇ ਸਹੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚਲੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਸਿਲੇਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਪੰਨਾ 216 'ਤੇ ਜਿਸ ਹਵਾਲੇ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ:

(1) 59 ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 178.

“ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ 7 ਵੇਂ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਦੀ ਅਸਲ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ; ਦੂਜਾ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਸਮੀਕਰਨ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ, ਤੀਸਰਾ, ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 7 ਵੀਂ ਧਾਰਾ ਦਾ ਕੰਨੈਕਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੋਲਕ, ਸੀ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਿੰਨਾਂ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸਿੱਟਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਪੁਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਦਿਲਚਸਪੀ" ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਸੱਚਮੁੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਆਜ" ਨੂੰ "ਜਾਇਦਾਦ" ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਿੱਟਾ ਅਟੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੈਜਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ? ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪੇਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ tioners, ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਤੋਂ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

ਡੀ.ਫਾਲਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ.

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1960 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1119.

ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉੱਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਜਨਤਕ ਅਹਾਤੇ (ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ) ਐਕਟ (1958 ਦਾ X X X I I) ਕੀ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ (ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ) ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19(I)(f) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਜਾਂਚ (S. 8) ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ (S.9) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਸੁਣਵਾਈ। ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਏ ਕਿਸੇ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਲ, ਦਿੱਲੀ ਛਾਉਣੀ, ਮਿਤੀ 18 ਮਈ, 1960 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਬੀ.ਐੱਸ. ਚਾਵਲਾ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ।
ਐਚ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਕੇ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।